

Морската вода обикновено е синикава. Нъ въ нѣкои мѣста е зеленикава, червеникава, жълтеникава и дори бѣлѣзникава. Тия шарове бивать или отъ шаръ тѣ на небо то, или отъ свойството на дѣно то, или отъ много то дребни морски животни, или отъ смисаніе то на всякакви минерални вѣщества и пр.

Дребни ти животни, што живѣять въ водата на океанъ тѣ, даватъ една свѣтлина, която прилича на оная свѣтлина въ тъмнина, кога тѣрка човѣкъ кибритъ; отъ това става наречено то *свѣтканіе на морската вода*. Кога играе море то, връхове ти на вълни ти ся видать като огнѣни ивици. Свѣтканіе то на море то съшто така се забѣлѣзва ноштѣ въ ясно и тихо врѣме, кога върви корабъ или враница; слѣдъ тѣхъ се види нѣшто като пламнало. Плуваніе то на риби ти и то се забѣлѣзва съ една дълга свѣтла дия. Това явление става всякога въ горештиятъ поясъ.

Морската вода се отличава опше и съ *бистрината* си; най-бистра е водата на Сѣверний Ледовитий океанъ и въ нѣкои мѣста отъ Атлантическии. Въ нѣкои мѣста отъ Атлантическии океанъ водата е толкова бистра, шото 75 лакте на дълбоко може да види човѣкъ всички неравности на дѣно то, обрастнали съ растенія, между които плувать всякакви пѣстри риби.

Значение на устройство то на морско то дѣно. *Мели ти* (насипти) имать много сгодни пристаништа за нѣкои риби; затова на мели ти се събирать много риболовци да ловять риба. *Шкери ти* (подмоли ти) и *рѣфи ти* бранять земята отъ нападане на неприятелски корабіе, неоставять люде ти да доближавать лесно до брѣгъ тѣ и да излизать отъ брѣгове ти.

Въздухъ. Въздухъ тѣ може да се земе за истинска поврѣхнина на земно то кльбо, зашото покрива и сушата, и водата, отъ всички ти страни. Вѣрно неможе да се опрѣдѣли, до колко далече се простира въздухъ тѣ отъ поврѣхнина та на сушата и на водата. Нѣкои са се искач-